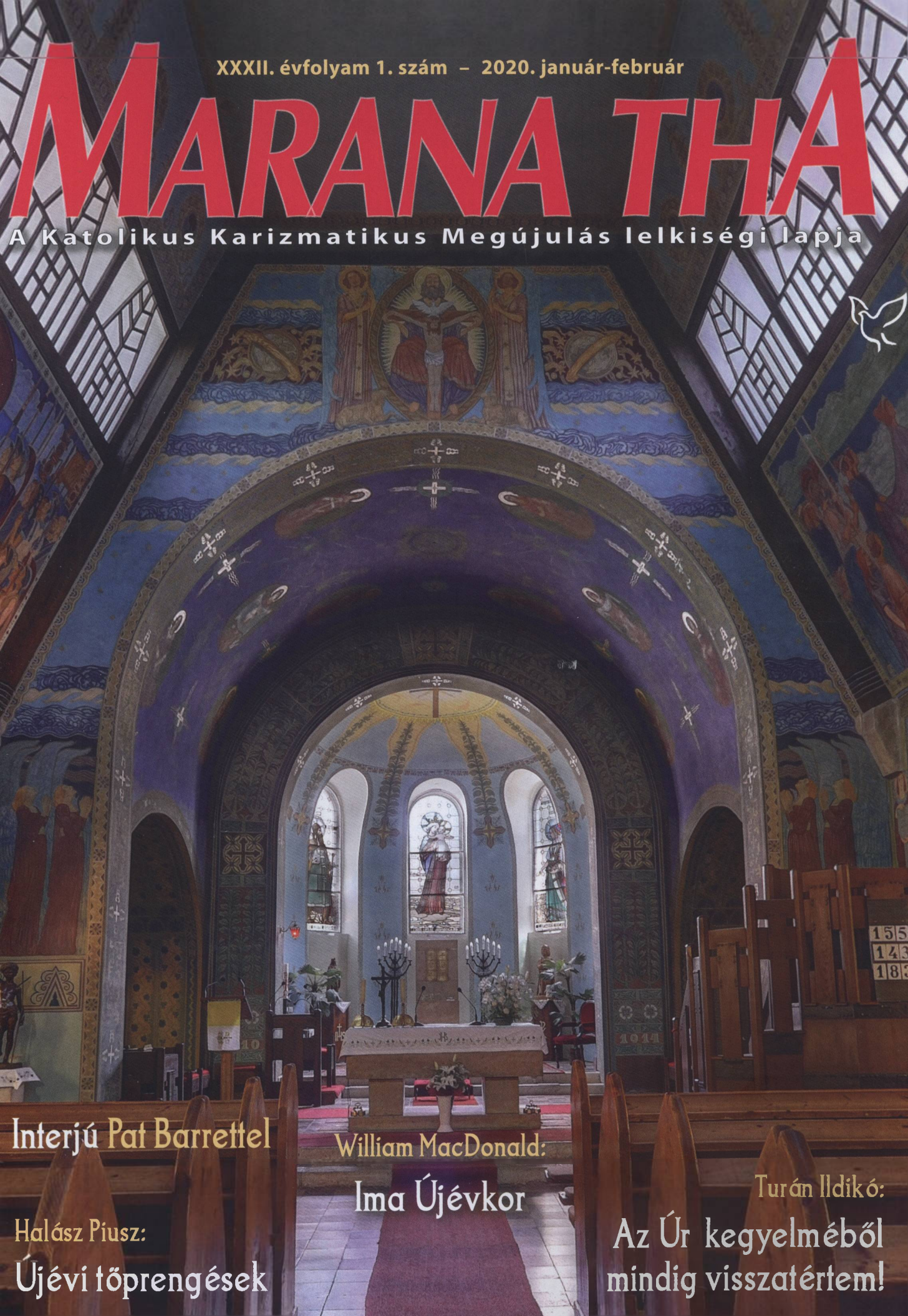
XXXII. évfolyam 1. szám – 2020. január-február

MARANA THA

A Katolikus Karizmatikus Megújulás lelkiségi lapja

Interjú Pat Barrettel

William MacDonald:
Ima Újévkor

Halász Piusz:
Újévi töprengések

Turán Ildikó:
Az Úr kegyelméből mindig visszatértem!

Taníts meg arra, hogy minden döntésemet imádság után tegyem. Aggódom, nehogy a magam értelmére támaszkodjam. *„Tudom Uram, hogy az ember nem ura élete útjának, és a rajta járó nem maga irányítja lépteit”* (Jer 10,23).

(Részlet **William MacDonald: Ima Újévkor** című írásából, amely az újság 7. oldalán olvasható.)

Új esztendőben új szívekkel...

Az egyházi ének felszólít bennünket, hogy az új esztendőben új szívekkel dicsérjük Jézust. Mikor lesz új a szívünk? Amikor új lesz az életünk! Ha lesz bátorságunk kilépni az önzés börtönéből és felfedezzük Isten világának szépségét. Amikor felismerjük, hogy az Úr nincs távol, hanem közel van. Szeret minket... mert mi az Ő gyermekei vagyunk. Ez örömöt fakaszt a szívünkben s az örömből születik meg a dicséret. Ezért írja a 98. zsoltár: „Énekeljetek az Úrnak új éneket, mert csodálatos dolgokat cselekedett... ujjongjatok Istennek, minden földek, énekeljetek, örvendjetek, zengjetek." Annyi szomorú esemény történik a világban, ezért meg kell tanulni az égre nézni. Csak onnét jöhet vigasztalás és öröm!

❶ Új emberré válni

Isten elküldte Szent Fiát, hogy Isten gyermekei lehessünk – írja Pál apostol. Az istengyermekség új embert jelent. Az új ember lehetőség és feladat. Ahogy a házasság egy szerelmi vallomással kezdődik, így van a hitben is. A házasság egy életen át tartó küzdelem, amelyben minden nap bizonyítják a házasfelek az első szeretetvallomás igazságát. Elfogadtuk az istengyermekség ajándékát, de az elkötelezett keresztény élettel bizonyítanunk kell, hogy méltók vagyunk rá. Ne féljetek kimondani, hogy új életet kezdek! Az újrakezdés méltóságot ad. Felszínre hozza emberi létünk mélységeit. Azt a titkot, hogy új lehetőségek, új szépségek, új értékek vannak bennünk. Igaz embernek lenni azt jelenti, hogy kézbe vesszük sorsunkat, és ami benne rossz volt, azt elutasítjuk és a jót megvalósítjuk. Nem szabad hallgatni a kísértőre, aki azt sugallja, hogy nem fog sikerülni. Ha igazán akarod, sikerülni fog, kezedben van a győzelem. Csak így érdemes embernek lenni, harcolni és győzni. Előhozni a szebbet, a jobbat, az értéket. Ezt kell ma kérni Istentől, hogy adjon reményt, bátorságot az újrakezdéshez.

❷ Új élet a Szentlélekből

Az új élet, ami bennünk kibontakozik, a Szentlélektől van. Aki bizalommal kéri, megkaphatja. A Szentlélek vágyakozik arra, hogy mindenkinek megadja az új életet. Mert ez a küldetése. Jézus nem filozófiát hozott az emberiségnek, nem is gazdasági reformokat, hanem új embert. Lehetőséget adott keresztáldozata által, hogy vízből és Szentlélekből újjászülessünk. Ezt az új embert elküldte a világ forgatagába, hogy alakítsa át az életet. A modern világ bármilyen nagy eredményeket is ért el, de egyet nem tudott: új embert formálni. A jobb világot csak jobb emberek által lehet megteremteni. Sajnos a mai kultúra nem tudta létrehozni a jobb embert, képtelen volt rá. Aki teljes szívvel befogadja Jézust, abból árad a Lélek. A Lélek-áradás mélyebb szeretetet, belső fejlődést, új értékrendet fog eredményezni. Ennek kell nekifeszülni. Mert ne felejtsük el, ha a gyűlölet elborítja a földet, nem azért van, mert minden ember gonosz, hanem azért, mert aki szeretetre küldetett, az nem akar elégni a szeretetben. Visszafojtja a Szentlélek ajándékait. Ha a házasságok ezrei felbomlanak, az nem azért van, mert nem jó házasságban élni, hanem azért, mert nem akarják a szeretet áldozatát vállalni. Nem szolgálni akarják egymás boldogságát, hanem uralkodni a másikon. Új világot csak új emberek által lehet megteremteni.

❸ Példaképünk a Szűzanya

Újév napján az Egyház felidézi újra a betlehemi éjszaka eseményét. A pásztorok az angyalok szavára elindultak megnézni a Messiást. Megtalálták Máriát, karjában az isteni gyermeket és Józsefet. Ez a kép belevésődött emlékezetükbe. Ez jelzi ugyanakkor Isten nagylelkűségét. A Római Birodalom minden kegyetlensége, durvasága, gonoszsága ellenére az Atya a legnagyobb szeretetről tett tanúságot, amikor elküldte Szent Fiát megváltásunkra. Nem büntetni akart, hanem szívünket meghódítani szeretetével. Mária megértette ezt a végtelen jóságot. Bűntelensége nyitottá tette arra, hogy együtt gondolkodjon Istennel a világ megváltásának szándékában. Életét teljesen átadta az Úrnak, minden gondolata az Ő akaratának megismerése és teljesítése volt. Ha új emberré akarunk válni, csak rá kell nézni és kérni az ő közbenjárását. Ezzel kívánok minden kedves olvasónknak kegyelemteljes új esztendőt!

Katona István főszerkesztő

A napkeleti bölcsek

Szent Máté így ír a napkeleti bölcsekről: *„Amikor Jézus a júdeai Betlehemben megszületett, Heródes király napjaiban bölcsek jöttek napkeletről és érdeklődtek: Hol van a zsidók újszülött királya? Láttuk csillagát napkeleten és eljöttünk, hogy imádjuk őt.”* (Mt 2,1-12)

A bölcsek keleten régi időktől fogva figyelték a csillagokat. Ezt használta föl az isteni gondviselés arra, hogy a napkeleti bölcseket Jézushoz vezesse. De a Szentlélek jövendölése is közrejátszott. A Mózes 4,22-24-ben az szerepel, hogy a moabiták királya, Bálák, félt a határa mellett pusztai vándorlásban elvonuló izraelitáktól. Bileám pogány prófétát unszolta, hogy átkozza meg e népet, hogy neki ne árthassanak. De az már kétszer is átok helyett – Istentől sugallva – áldást mondott. Mikor harmadszor is meg kellett volna átkozni az izraelitákat, Isten lelke, vagyis a Szentlélek leszállt rá és megáldotta őket átok helyett. Végül Isten nevében mondta: *„Látom Őt, de nincs még itt: Nézem Őt, de nincs még közel. Csillag támad Jákobból és királyi pálca kél fel Izraelből.”*

Ez az isteni jövendölés megmaradt a pogányok között, hiszen a Szentlélek a pogányok figyelmét irányította a jövendő Messiásra, a világ Megváltójára, aki Izraelből származik. Így hát a Szentlélek jövendölése és a csillag vezette őket a nagy királyhoz. Hát újszülött királyt csakis királyi palotában lehet keresni, így mentek Heródeshez. Heródes idumeai származású volt. Ézsau leszármazottai a zsidókkal testvérnép, de sokszor voltak ellentétben. Heródes mód fölött féltette a trónját, mert sokszor kellett a rómaiakat pénzelnie, hogy uralmon maradjon. Trónféltés miatt három fiát és legkedvesebb feleségét végeztette ki. Elképzelhetjük mennyire megijedt, hogy új király született. *„Ennek hallatára Heródes király megriadt és vele egész Jeruzsálem.”* Jeruzsálem lakói érthető okokból ijedtek meg, mert háborútól, gyilkolástól féltek – ismerve a zsarnokot.

„Összehívta a főpapokat és a nép írástudóit, és tudakozódott tőlük, hol kell a Messiásnak születnie.” Ez Heródesnek nagy bűne, hogy ő egyenesen a próféták által Istentől ígért Megváltót akarta meggyilkolni. *„Azok azt válaszolták: A júdeai Betlehemben, mert így jövendölte meg a próféta”* (Mikeás 5,3). Te Betlehem! Júda földje, éppen nem vagy a legkisebb Júda fejedelmi városai között, mert belőled származik majd a vezér, aki népemet Izraelt kormányozza. Így a Szentírásból pontosan megtudták, hol kell születnie a Megváltónak.

Erre Heródes titkon hívatta a bölcseket és pontosan megtudakolta tőlük a csillag feltűnésének idejét. Erre azért volt szüksége, hogy megsejtse, hány éves

lehet ez az újszülött király. Ezzel is könnyebben nyomára juthat. Aztán azt mondta: *„Menjetek Betlehembe, tudakozódjatok gondosan a gyermek felől. Ha megtaláltátok, jelentsétek nekem, hogy én is elmenjek és imádjam őt."* Csupa képmutatás. Gyilkos szándékának elrejtése. Íme, így akarta az Isten választott népének akkori királya fogadni a gyermeket. Imádás és szeretet helyett, íme gyűlölet és gyilkosság. Borzasztó gonoszság!

A bűneinket jelképezi ez a felfogás. Jézus végtelen szeretetében mégis köztünk marad, a túl korai halálos gyűlölet ellenére is, mert mérhetetlenül sokról van szó, az örök kárhozattól akar megmenteni és a mennyei boldogságba akar vinni bennünket. Hasonlítsuk össze a vallásosságára gőgös választott nép közömbösségét a pogány bölcsek Jézus iránti szeretetével. Íme, azok a Szentlélek szavából pontosan tudták, hogy Betlehemben született a megígért Messiás, de egy lépést se tesznek, pedig öt kilométer távolságra van Betlehem. A pogány bölcsek meg ki tudja hány napja fáradoznak és szeretettel jönnek a kis Jézushoz. Azok a papok, főpapok, írástudók a pogányokat tisztátalanoknak tartják, pedig a bölcsek szeretetükkel lelkileg igen magasan állnak Isten választott népének gyalázatos vezetői fölött. Így sok beképzelt keresztény messze alatta lehet a pogányoknak. Sajnos sok keresztény nagyon hasonlít a főpapokhoz, írástudókhoz, akik se vasárnap nem mennek szentmisére, se húsvétkor gyónni. Jézust azok példájára megvetik és semmibe veszik.

Íme, Jézus mérhetetlenül többet akar adni, mint a legnagyobb és leggazdagabb világbirodalom. **Ő a mennyországot akarja elhozni**. De a zsidóság a Szentlélekre nem hallgatva és az Írásokat csak betű szerint véve, a Messiást a gazdag földi ország fogalmával kapcsolta össze. Amikor a Szentlélek örök uralomról szól, az biztosan nem földi uralom, hanem a mennyország, melynek boldogságát emberi ész föl nem fogja. Ha nagy gazdagságról szól, az a nagy kegyelmi bőségről akar fogalmat nyújtani.

Hamar összecsapott a két ország, a földi világ és a Mennyország küzdelme, amiről Szent Ágoston is sokat írt. Sajnos ez a küzdelem folytatódik az utolsó ítéletig, amikor az Úr Jézus véglegesen és örökre szétválasztja a két országot. Addig bizony a gonosz lélek nem szűnik meg a föld minden országának gazdagságát és dicsőségét a szemünk elé állítani: *„Ez mind a tied lesz, ha leborulva imádsz engem."* Sajnos a mindenkori Isten népéből is sokan leborulnak és imádják, dicsőítik a gonoszt és annak birodalmát.

„Azok meghallgatták a királyt és elindultak. És lám, a csillag, melyet napkeleten láttak, előttük haladt, amíg meg nem állt a hely fölött, ahol a gyermek volt. Amint meglátták a csillagot, megörültek igen nagy örömmel."

Nagyon érdekes az, hogy az Úr a pogányokat rendkívüli jelenséggel, a csillaggal és a kinyilatkoztatás rendes módjával, a Szentlélek szavával, a Szentírással vezette Jézushoz. Az Úr Jézus is rendkívüli csodajelet adott az emberek megtérésére isteni mindenhatóságával, így már előtte a próféták által is sok csodát művelt és utána az apostolok és a későbbi hithirdetők által is adott csodajeleket, a Szentlélek karizmáit. Ezeket azonban nem mindig adta, de a csillag helyett szentéletű hithirdetőket adott, hogy Jézushoz vezessék a hitetleneket vagy pogányokat. De az Isten Igéjét, a Szentlélek kardját mindig használják a pogányok megtérítésében. Mindenesetre a bölcsek az Isten rendkívüli vezetésének, a csillagnak megörültek igen nagy örömmel, mert útbaigazította őket és megállt a hely fölött, ahol a kis Jézus volt.

A mai világban keresztények egyike-másika szinte szégyelli a Szentlélek karizmáit és szeretné azokat egészen eldugni, vagy egészen letagadni, hogy közelebb kerüljön azokhoz, akik az Istent és a természetfölötti világot tagadják. Az Úr Jézus mondja a Szentlélekről: *„A szél ott fúj, ahol akar. Hallod zúgását, de nem tudod honnan jön és hová megy."* E szavak a Szentlélek karizmáira is vonatkoztathatók.

A Szentlélek a rendkívüli dolgokat akkor csinálja az emberek örök üdvösségének megmentésére, amikor Ő azt szükségesnek látja. A révész is kidobja a csónakból a mentőövet, ha valaki az erősen sodródó megáradt vízbe esik. Ezen nincs mit csodálkozni. A süllyedő óceánjárónál is leengedik a mentőcsónakokat, mert szükségesek életmentésre. Az orvos is megoperálja a halálosan beteg pácienst, mert így próbálja megmenteni az életnek. Ezek rendkívüli dolgok.

Így a Szentlélek Úristen az emberek örök üdvének megmentésére végez rendkívüli dolgokat, ha azt szükségesnek látja: Ezt Ő tudja. Mint mindenható Isten, teheti, mert fölülmúlja a természetet. Ő végtelenül magasabban áll, mint a természet összes erői. A Szentlélek teszi ezt, Jézus is Neki tulajdonítja, mert Ő a szeretet Lelke és végtelenül szeret minket. Szerintem ezt a szeretetet illik megköszönni, meghálálni és Istent dicsőíteni. Nem pedig az írástudók és farizeusok módján csűrni, csavarni a dolgot, hogy le lehessen tagadni. Jézus is konstatálta, hogy a tíz leprás közül csak egy jött vissza megköszönni a csodás gyógyulást, az se a választott népből volt.

Így volt ez a bölcsek esetében is: ők, mint pogányok, örültek igen nagy örömmel a rendkívüli jelnek és annak, hogy nem hiába fáradtak oly messze úton, hogy megtalálják a nagy királyt. De jól mondta az egyik szentatya, hogy a Szentlélek a lelküket is megvilágította és megerősítette. Ez bizonyosnak látszik. Hát a választott népnek is megadta az Isten a Szentírást is, meg igen sok rendkívüli jelet, bőven adott kegyelmet, hiszen Jézus, az Isten Fia, személyesen volt köztük, de ők nem akarták látni. Őket elvakította a csak világi Messiás és a világi, földi messiási ország. A természetfölötti nem kellett.

„A házba lépve megpillantották a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva imádták Őt." Íme az Isten a választott nép gyilkos szándékú királya és a közömbös vagy hitetlen, anyagias vallási vezetői és a nemtörődöm nép helyett messziről jólelkű pogányokat vezetett Jézus imádására. Ez a jelképe a jövőnek a világ végéig.

Keresztelő Szent János világosan megmondta: *„Ne gondoljátok, hogy hivatkozhattok arra: Ábrahám a mi atyánk! Mert mondom nektek: tud az Isten ezekből a kövekből is fiakat támasztani Ábrahámnak."* Amikor Jézus meggyógyította a kafarnaumi százados szolgáját, mondotta: *„Bizony mondom nektek, akkora hitet senkinél sem találtam Izraelben! Ezért mondom nektek: Sokan jönnek napkeletről és napnyugatról, letelepednek Ábrahám, Izsák és Jákob mellé a mennyek országában, az ország fiait pedig kivetik a külső sötétségre. Ott sírás és fogak csikorgatása lesz."* Ó, Jézusunk, adj nekünk hitet, amilyet a bölcsek és a kafarnaumi százados kapott.

Megpillantották a gyermeket anyjával, Máriával. Íme, az Isten Fiának, a királyok királyának a trónja az Istenanya karjai. Szűz Mária a megtestesült Isten Fiának élő szentségmutatója. A pogányok pedig hittel, reménnyel, szeretettel leborulva imádták Őt. Elgondolhatjuk, hogyan örült Jézus isteni Szíve! A választott nép közömbösségének és tehetetlenségének, Heródes gyilkos gyűlöletének sötét hátterében hogyan örült a jólelkű pogányok imádásának, szeretetének és a szeretet minden módon való kifejezésének! Ó, mennyire örült az Isten Anyja, hogy annyi rideg szeretetlenség után, íme a pogányok imádják az Ő szent Fiát, Urát Istenét, kit Ő teljes szívéből szeret. Az Úr Jézus szent szívével és a Szűz Anyával örüljünk mi is mindig a pogányok megtérésének, buzgóságának.

A sötét háttér többé kevésbé ma is megvan, reméljük nem oly mértékben, mint akkor. De bizonnyal vannak lanyhák, hitben közömbösek, nem gyakorlók, vagy szenvedélyükben elmerült bűnösök. De örüljünk, hogy most is sok pogány talál Jézushoz, Szűz Máriához és buzgón imádják az Úr Jézust.

„Aztán fölnyitották kincses ládájukat és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát." Valójában először kinyitották szívük-lelkük kincses ládáját és az ő lelki kincseiket adták a kis Jézusnak, ami után Ő igen vágyott. Ezek a kincsek csak jelképei voltak az Ő benső lelki kincseiknek. Mert akármennyire szegénynek látszik is a kis Jézus a barlangistállóban, Ő mégis a mindenható, az Ő akaratával több kincset teremthet, mint amennyi akkor volt a földön. Mégis a szeretet miatt igen kedvesek voltak ezek az ajándékok. Így minden korban Jézusnak kedvesek az ajándékok, mit szeretetből embertársainknak, Egyházunknak, templomainknak, missziónak adunk mi, emberek. Ez a szeretetnek a jele, aminek Jézus igen örül.

Seres Béla SVD

(Az újságunk előző számában közölt *Jézus születése* c. írást a 2020. november-decemberi számban folytatjuk.)

HAVAS BOLDOGASSZONY

A római Santa Maria Maggiore-bazilika a legősibb Mária-templom, melynek helyét maga a Szűzanya határozta meg. A 4. században, Liberius pápa idejében egy Giovanni nevű gazdag római patrícius és felesége elhatározták, hogy vagyonukat Máriának ajánlják fel. A Szent Szűz álmukban megjelent, és arra hívta őket, hogy azon a helyen, amelyet másnap, **augusztus 5-én** – az év egyik legforróbb napján – hó borít, emeljenek templomot a tiszteletére.

Liberius pápának szintén megjelent álmában a Szűzanya, megjelölve, hol építsen számára templomot Rómában. Kérését Mária azzal erősítette meg, hogy a forró római éjszakán hó esett az Esquilinus dombon. Reggel, kinézve ablakán a pápa Róma hét halmának egyikén havat pillantott meg; majd lerajzolta a templom körvonalát a csodás havazásra összegyűlt római lakosok előtt.

Havas Boldogasszony napján virágszirmok hullatásával emlékeznek a csodás hóesésre a Santa Maria Maggiore-bazilika előtt.

A hívek hazánkban is sok helyen ajánlották magukat és településük templomát Havas Boldogasszony oltalmába. Így kapta nevét az újságunk borítóján látható zebegényi Havas Boldogasszony-templom is.

Masolino da Panicale (1383–1447) festménye az eseményről

Photo by Annie Spratt on Unsplash

Ima Újévkor

Az újévi elhatározások jók, csak éppen könnyen összetörnek. Az újévi imádságok még jobbak, mert felszállnak Isten trónusához és mozgásba hozzák a kegyelem csatornáit. Ha ma egy új esztendő kezdeténél állunk, gondolkodjunk el a következő imádság felett.

„Úr Jézus, ma ismét egészen Neked szentelem magam. Azt akarom, hogy ebben az évben is vedd kezedbe az életemet és használd fel a Te dicsőségedre! Vedd egész valómat, hadd adjam neked mindenem! Kérlek, óvj meg a bűntől és mindattól, ami szégyent hoz nevedre! Add, hogy engedjek Igéd tanításának. Szeretnék benne előrehaladni. Ne engedd, hogy a »régi nótát fújjam«.

Legyen ezévi jeligém: »Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbé lennem« (Jn 3,29). Legyen minden dicsőség a Tiéd! Segíts, hogy ne magamnak kívánjam azt!

Taníts meg arra, hogy minden döntésemet imádság után tegyem. Aggódom, nehogy a magam értelmére támaszkodjam. „Tudom Uram, hogy az ember nem ura élete útjának, és a rajta járó nem maga irányítja lépteit" (Jer 10,23).

Szeretnék meghalni a világnak, sőt a barátok és ismerősök dicséretének vagy korholásának is. Adj nekem osztatlan, tiszta vágyat arra, hogy azt tegyem, ami Neked kedves!

Óvj meg attól, hogy másokat kritizáljak és rosszat mondjak róluk. Segíts abban, hogy szavaim embertársaim épülésére és hasznára váljanak.

Vezess el a bajban levő lelkekhez! Szeretnék én is – miként Te – a bűnösök barátja lenni. Add, hogy sírni tudjak az elveszettek miatt! Add, hogy úgy lássam az embereket, mint ahogy Üdvözítőm látta Őket, mígnem szememet elhomályosítják a könnyek! Add, hogy részvéttel tekintsek a tévelygő juhokra, és az Úr iránti szeretetből szeressem őket!

Úr Jézus, óvj meg attól, hogy hideg, keserű és cinikus legyek, hogy közönyössé váljak, akármi történjék is velem kereszténységem miatt!

Vezess a pénzzel való gazdálkodásban is! Segíts, hogy hűséges sáfár legyek mindazokban, amiket rám bíztál!

Segíts minden pillanatban arra gondolnom, hogy testem a Tiéd! Add, hogy ez a hatalmas igazság egész magatartásomat befolyásolja!

És, Úr Jézus, könyörgök azért, hogy legyen ez az év a Te visszajöveteled éve! Vágyva vágyom arra, hogy színről színre lássalak és imádattal boruljak eléd. Maradjon eleven a boldog reménység a szívemben ebben az évben, és szabadítson meg mindattól, ami ehhez a földhöz köt, sőt tartson állandóan a várakozás készültségében. Ámen. Jöjj, Uram Jézus!"

William MacDonald

Ez vezetett az abortuszokat végző orvos megtéréséhez

***STOJAN ADASEVIC** egy abortuszt végző orvos Szerbiából, aki több, mint húsz éven keresztül végzett beavatkozásokat. Mára azonban ő lett a meg nem született magzatok legnagyobb védelmezője az országban. Az abortuszban meghalt gyermekekről szóló visszatérő rémálmok s Aquinói Szent Tamás megjelenése vezettek a doktor döntéséhez, amit tíz éve hozott meg.*

A férfi huszonhat éven keresztül dolgozott abortuszt is végző orvosként. Hozzávetőlegesen negyvennyolc ezer (!) beavatkozást végzett el. Volt olyan időszak, amikor napi huszonöt-harmincat. Szerbiában a többség úgy gondolkodott az abortuszról és úgy tanították, hogy az nem más, mint egy „szövetfolt eltávolítása".

Mivel Adasevic számára is így tanították, ezért ő is így gondolkodott egészen addig, amíg az 1980-as években az ultrahang vizsgálatoknak köszönhetően már kép is készült az anyaméhben lévő magzatokról.

„Nekünk mindig is úgy oktatták, hogy az élet az első 'felsírással' kezdődik" – mondta Adasevic. „Amikor a baba a születés után az első alkalommal felsír, az az a pillanat, amikortól elválik az anya testétől és önálló emberként kezelhető. Az ezt megelőző függőségi viszony megszüntetése az anya testében nem számít gyilkosságnak."

Adasevicben azonban önkéntelenül is egyre több kérdés merült fel a hivatásának ezen részével kapcsolatban, mellyel egyidőben különös, visszatérő álmok gyötörték. Álmában egy nagy mezőt látott, ami tele volt játszó gyermekekkel és mosolygó fiatalokkal. Néhányuk 4 évesnek vagy még fiatalabbnak tűnt, míg voltak idősebbek is köztük, körülbelül 24 év körüliek. Mindnyájan féltek Adasevictől. Minden egyes alkalommal, amikor megpróbált közeledni hozzájuk, elfutottak, mesélte Adasevic.

Szintén az álomban volt egy férfi, Aquinói Szent Tamás, fekete-fehér öltözékben, aki mindig csak bámult rá és soha nem mondott semmit. Egy éjszaka álmában megkérdezte a fekete-fehér ruhás férfit, hogy kik ezek a gyermekek és fiatalok körülöttük. A férfi egyenesen Adasevic szemébe nézett és közölte vele: „Ők azok, akiket megöltél az abortuszok során." Az orvost sokkolta a válasz.

Amikor felébredt, egy nagyon határozott érzés öntötte el a lelkét. Tudta, hogy nem akar többé abortuszt végezni. Elszántsága azonnal próbára is lett téve, mivel aznap pont unokatestvére volt bejelentkezve hozzá beavatkozásra a barátnőjével. Unokatestvére barátnője 4 hónapos terhes volt és nem akarták megtartani a babát.

Adasevic nem volt képes visszautasítani rokonát, így vonakodva bár, de megcsinálta az abortuszt. Miközben végezte a beavatkozást, egy alig kifejlődött kis kezet távolított el, amelyet tévedésből a műtőasztal azon részére tett, ahova korábban jód ömlött. A kézben lévő idegvégződések a jódhoz érve önkéntelenül reagáltak és a kéz reflexmozgásokat végzett. Adasevic döbbenten bámult, sokkolta a horrorisztikus látvány. A következő lépés a láb eltávolítása volt az anyaméhből. Az eltávolított végtagot már távol akarta helyezni a kiömlött jódtól, azonban valami megzavarta őt, így véletlenül ösztönösen a kéz mellé rakta azt, mely ugyanúgy reagált a jódra és mozogni kezdett. ***A mozgó végtagok teljesen sokkolták*** Adasevicet. Nem akart már több testrészt eltávolítani vagy azok akaratlan mozgását végignézni, így még az anyaméhben szétzúzta a részeket és csak azután távolította el. Amikor azonban úgy gondolta, hogy

az összes elhalt szervet és részt szétzúzta, csipeszével benyúlt, majd a baba szíve került elő.

„Csak néztem és néztem az emberi szívet, ami elbűvölő volt, csodálatos és csak dobogott, dobogott és dobogott. Azt hittem megőrülök" – mondta Adasevic. „És végig kellett néznem, ahogy a szívverés lassul és egyre csak lassul… amíg végleg meg nem állt. Senki nem tudja elhinni és felfogni mindazt, amit a saját szememmel láttam, és ***ami véglegesen meggyőzött arról, hogy abortuszt elkövetni gyilkosság***" – mondta Adasevic.

Miután befejezte a beavatkozást, meghozta a végső elhatározást: nem fog a jövőben abortuszt végezni. Tájékoztatta döntéséről a kórházat, ezzel az első olyan orvos volt, aki ezt meglépte Szerbiában. Döntéséért súlyos árat fizetett: fizetése felére csökkent, lányát kirúgták és fia nem iratkozhatott be az állami egyetemre. **Mindazonáltal Adasevic kulcsfigurává vált az országban, a meg nem született magzatok életben maradásáért harcol. Történetét rádiókban, televíziókban osztja meg Kelet-Európa szerte. Ortodox keresztényként aktívan harcol az életért és az életben maradás jogáért!**

Fordította: *N. I.*

(Forrás és fotó Stojan Adasevicről: *Catholic News Agency, Nicelife.hu, S4C.news*)

Imádság a Királyok Királyához

Atyám,
Te vagy a királyok Királya, uraknak Ura, Te uralkodsz mindenek fölött. Te ismersz minden drága embert, aki itt lakik a városban. Te tervezted el a velük való találkozást. Te alkottad mindegyik szívét. Ismered minden szükségét, legmélyebb vágyait, élete foltjait és nyitott sebeit. Uram, kérlek, hogy ebben az új évben újítsd meg vele a kapcsolatodat.

Atyám,
Te szent vagy, és arra hívsz, hogy szentek legyünk. Mégis, be kell vallanom, olyan gyakran eltávolodik Tőled a szívünk. Szavaink nem szolgálják dicsőségedet, cselekedeteink nem méltók Hozzád. Nyisd meg gyöngéden szívünket, hogy befogadhassa drága Lelked nekünk suttogott üzenetét. Öltöztess alázatba. Vedd el a vágyat, hogy mindig nekünk legyen igazunk, hogy mindig a magunk útján járjunk. Segíts, hogy mindenben, amit szólunk vagy teszünk, először Téged keressünk. Segíts, hogy megadjuk magunkat Igédnek, hogy engedjük be szívünk legrejtettebb zugaiba is, amelyek tiltakoznak a változás ellen. Ha szükséges, vezess át a tisztulás tüzén, égessen le rólunk minden olyan tulajdonságot, ami akadályoz, hogy lépést tartsunk Veled.

Atyám,
adj olyan szívet, ami mindenekelőtt az Igazságot szereti és kutatja. Adj bölcsességet és helyes ítélőképességet, hogy visszautasítsuk a világ hazugságait, és felismerjük a gonosz cselszövéseit! Vezess el az Igazsághoz! Irányítsd a szívünket, és ne hagyd, hogy tekintetünket levegyük Rólad! Tölts el Szentlelked gyümölcseivel, hogy egyre inkább hasonlítsunk Hozzád! Igéd tanulmányozása közben tapasztaltasd meg velünk szent jelenléted teljességét.

Atyám,
a mai napon átadjuk neked gondolatainkat, szavainkat, érzéseinket. Köszönjük hűségedet! Hisszük, hogy hatékony munkát végzel bennünk és általunk ebben az évben. Köszönjük, hogy amit elkezdtél bennünk, végigviszed addig a napig, amikor belépünk Veled az örökkévalóságba. Segíts, hogy teljes szívvel higgyünk Benned, és ne hagyatkozzunk saját fejünkre! Segíts, hogy elismerjük vezetésedet életünk minden területén, és képesek legyünk engedelmeskedni, mikor azt halljuk: „Ez a helyes út. Erre indulj!"

Atyám,
szeretünk Téged, és köszönjük, hogy szeretsz minket. Add, hogy életünk élő bizonyságtétel legyen Rólad. Mindezt Fiad, a mi Urunk, Jézus Krisztus, nevében kérjük Tőled, aki többet ad és bőségesebben, mint amennyit valaha kérni vagy elképzelni tudnánk. Ámen.

(Forrás: wendyblight.com)

Isten már megkezdett valamit Magyarországon!

Photo by Gift Habeshaw on Unsplash

PAT BARRETT *a 2019-es „Ez az a nap” rendezvény meghívott előadója volt. Amerikából érkezett a magyarországi keresztények legnagyobb zenei rendezvényére június elsején. Az énekessel készült interjúból kiderül, hogy Magyarországnak különleges feladata lehet a régióban és a világban egyaránt. Mint mondta, a magyarok Istent dicsérő dalaira szüksége van az amerikaiaknak. A beszélgetés a dicsőítésvezető Arénában adott koncertje után készült.*

– Úgy fogalmaztál az imént, hogy amikor megérkeztél Magyarországra, olyan érzésed volt, mintha beleléptél volna egy folyóba. Mire gondoltál konkrétan?

– Hatalmas élmény itt lenni, még soha életemben nem jártam Magyarországon. Amikor megérkeztem, egy olyan érzés lett úrrá rajtam, hogy itt valami mozog, folyik. És én nem az a „Látomásom van!”-srác vagyok, nem vagyok próféta, egyáltalán nem. Korábban találkoztam már László Viktorral, és hallottam, milyen folyamatban vagytok benne, és merre felé tartotok. És tényleg, amikor kiléptem a repülőgépből, azt éreztem, hogy „itt az idő”, akármit is jelentsen ez. Olyan érzés volt, mint amikor egy gyümölcs megérésére való várakozás után végre eljön a pillanat, hogy leszakítsad azt és belekóstolj. Úgy éreztem, beleléptem és részévé váltam valami csodálatosnak, ami már régóta „történik” nálatok.

– Ezt nem szoktad más helyeken is érezni?

– Tudod, a zenészek néha úgy gondolkodnak, „ó, most utazom egy kicsit, elénekelek pár dalt, kiöntöm a szívemet, ahogy csak tudom, és remélem, hogy Isten tesz valamit”. **Nálatok azt tapasztaltam, hogy egy olyan helyre lépek, ahol Isten már megkezdett valamit.** És most nem is csak Magyarországról beszélek. Itt sokkal többről van szó, mint a magyarokról. Beleléptem egy folyóba, ami már régóta folyik. Ez az érzés izgalommal tölt el.

– Amerikában is lehet ilyen folyó. Chris Tomlinnal és másokkal ti is összefogtatok, a magyarországi keresztény dicsőítőkhöz hasonlóan. Számotokra mit jelent ez?

– Jézus sokszor használja a folyót mint hasonlatot. A bensőd legmélyéből az élő víz folyóként indul el más emberek felé. Aztán ott van az az elképesztő történet, amely a kezdetek kezdetén indult. A Jelenések könyvében van egy kép, ahol az élet vizének folyóját látjuk. Annak mindkét partján az élet fája áll, amely évszaktól függetlenül, folyamatosan termést hoz. Ami szerintem egyben tartja ezt az általad említett egységet, az az Isten emberek felé nyitott szíve. Isten szívét a mi igenünk nyitja meg, amit az Atya akaratára felelünk.

– Magyarországon Sillye Jenő az a veterán, aki a kommunizmus legkeményebb évtizedeiben is vállalta hitének dalaival való megvallását. Az ő nyomában sokan indultak el, hogy gitárral dicsérjék Istent. Nálad ez hogy történt, hogyan hívott meg Isten a szolgálatra?

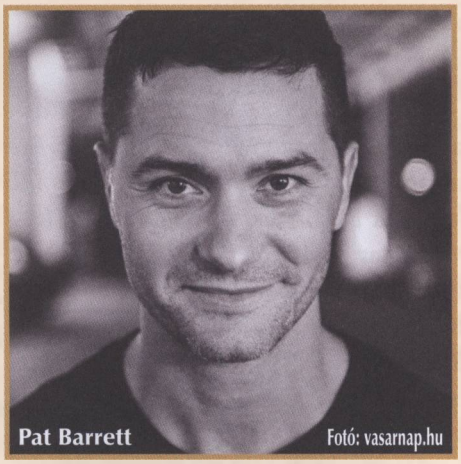
– Az apám lelkész odahaza. Az ő gyülekezetében nőttem fel. Folyamatosan körülvett a dicsőítés, a tanítások, a szentbeszédek, és minden, ami egy gyülekezetben körül tudja venni az embert. Eközben láttam, hogy a gyülekezet tagjai mélyen hiszik is azt, amit énekelnek Istennek. Ez megérintett belülről. Mindig érdekelt a zene. Középiskolásként elkezdtem megnyílni Isten felé. Nemcsak követtem a szüleim vallását, hanem igent mondtam Istenre, és élő kapcsolatom fejlődött ki vele. Majd később elkezdtem dalokat is írni. Ezek a dalok egyáltalán nem voltak jók és minőségiek. De eszközzé váltak abban, hogy kifejezzem Istennek mindazt, ami igazán a szívemben volt őiránta.

– Őszintén írtál dalokat.

– A zene tanított meg őszintén kifejezni az érzéseimet. Folyamatosan arra emlékeztetett, hogy kimondjam az igazságot. A dal révén ilyenkor különleges dolog történik az emberrel: nemcsak azt engedi meg, hogy ne tartsd rejtve, amit érzel, hanem mindeközben segít is elfogadni az érzéseidet. Ha csalódott vagy, ha kétségek gyötörnek, vagy félelem tölt el, Jézus soha nem mondta azt, hogy „győzd le a félelmeidet”, és csak „azután jöjj hozzám”. Ehelyett sokkal inkább azt mondta: „Kövess engem!” „Hozz el nekem mindent, aki vagy”! Jézus nem fél az érzéseinktől. Nem lesz tőle ideges, és

nem bizonytalanítja el. Ő tudja kezelni a félelmet, a kétséget, az aggodalmat, ráadásul képes ezeket az érzéseket bizalommá formálni. Édesapám remek példakép volt, akitől megtanulhattam ezt. Még most is vannak olyan mentorok, hangok az életemben, akik segítenek, bátorítanak, próbára tesznek, mélyebb kapcsolatra hívnak Istennel. Ez nem múlt el.

– Magyarországon nagyon szeretik az Amerikából érkező dicsőítő dalokat. Mit értettél azalatt, hogy szükség van a magyaroknak a dalára, mind a magyaroknak, mind az amerikaiaknak? El tudod képzelni, hogy az a fajta egység, amit megéltek akár Chris Tomlinnal vagy másokkal, át tud lépni határokat, ahogy akár az „Ez az a napon" ma is? Lehetséges, hogy ledőljenek a különböző nyelvek adta falak, és új, közös dalok szülessenek?

Pat Barrett Fotó: vasarnap.hu

– Nem látom akadályát. Azt gondolom, nagyon fontos – nekem legalábbis –, hogy amikor írok, akkor olyan dalok szülessenek, amilyenekre nekem van szükségem. Tehát belülről, magunkból kell elindulni. Közöttetek, itt Magyarországon egy számomra teljesen új kultúrában vagyok. Olyan dolgokkal és gondolkodással találkozom, amilyet még sehol máshol nem tapasztaltam. A legegyszerűbben azok tudják kifejezni, bemutatni ennek a kultúrának a tapasztalatait, akik maguk is ebből a kultúrából valók. Hiszem, hogy egy előadónak látása van arra, hogy mit kell kimondania, miről kell beszélnie, miről kell gondolkodnia.

– A Good Good Father című dal magyarul is elhangzott az idei Ez az a napon.

– Hatalmas megtiszteltetés hallanom, ahogy más is énekli a dalomat. Odavagyok ezért! Megindító, amikor Isten ilyen módon is használja egy dalomat. Ám 7 milliárd ember él a földön, és fontos, hogy a világ ne csak a tízünk által írt dalokat énekelje. Biztos, hogy szükségünk van egymásra, és jó összefognunk. Azonban néhány dal mindenképpen helyi marad. Más dalok viszont bejárják a világot. Mindkettő dolog jó, mindkettő lenyűgöző. **A fontos kérdés mindig az, hogy segít-e a dal a körülöttünk élő embereknek megnyílni Isten felé**. Néha elzárjuk a dalainkat, mert félünk megmutatni azt másoknak, helyette inkább mások dalait énekeljük. Én hiszem, hogy Isten azt mondja: „Nem hiába adtam neked azt a dalt. Most van itt az ideje."

– „Most van itt az ideje" a gyermekeink felnevelésének is. Hogyan egyezteted össze a zenei szolgálatot és a család hivatását?

– Hát, nekem nincs hét vagy éppen nyolc gyerekem. Azt gondolom, hogy ahogy mindennek a világon, ennek is megvan az ideje. Nem utazhatsz évente 200 napot úgy, hogy közben otthon hagyod a családodat. Ez biztosan nem jó ötlet. De komponálni például ilyen időszakban is tudsz. Csöndben, magadban, a ház körül, a gyerekek fektetésekor… Ezt teszem én is, dalokat éneklek nekik. Ahhoz, hogy írni tudj és nyitott lehess arra, amit az Isten mond neked – majd leírhasd azt egy darab papírra – nem kell beutaznod a világot vagy az országot. Nem kell, hogy úgy éld meg mindezt, mint mondjuk Chris Tomlin. Egyáltalán nem szükségszerű, hogy olyan legyen az életed, mint az övé. **Inkább éld meg a saját, igazi életedet, írj igazi dalokat**. Semmi baj azzal, ha éppen egy olyan periódusban van az életed, amikor leterhel a sok felelősség, amikor nincs elegendő időd, amit a munkádra vagy a turnéra szánhatsz. Hiszen ilyenkor a családod a szolgálatod. Jelenleg éppen hét vagy nyolc tanítványt nevelsz! Isten országában a szolgálatot másképpen kell mérned, mint hogy „szükségem van videókra vagy különböző stadionokban való fellépésekre"! Stadionban énekelni hatalmas élmény, de a család is hatalmas élmény! **A család ugyanolyan fontos, mint a stadion!** Mindkettő dolog szent Isten szemében. Külön szemlélni ezeket olyan, mint szem elől téveszteni a folyót, amely összeköti őket. A család és a stadionos pillanataim is jelen vannak az életemben, de minden nap Istent is meghívom a házamba. Kérem a Szentlelket, hogy segítsen a gyermekeim nevelésében. Ezek a dolgok teljesen összefüggenek. El kell fogadnunk azt, amit Isten adott számunkra – itt és most.

– Hogy tervezed: szívesen jössz még Magyarországra?

– Mindenképpen igen! Nagyon szívesen visszajönnék! Azt kívánom, hogy bárcsak itt lehetne a feleségem és a három gyermekem! Szeretnénk családként többet utazni a mostaninál. A család és szolgálat egyensúlya ebben is fontos nekem. Látva, hogy egy ideig még biztosan sokat fogok utazni, valahogy azt próbáljuk megoldani, hogy a családom velem utazhasson. Úgy persze sokkal költségesebb… De érezzük, hogy Isten együtt hívott meg bennünket erre a szolgálatra. Emiatt vagy kevesebbet fogok utazni, és így többet leszek otthon, vagy együtt utazom a családommal. Hiszen Isten az egész családomat meghívta erre a zenei dicsőítő szolgálatra. Amint lehetséges, újra jövök hozzátok. Nagyon jól érzem magam itt. Hívjatok meg újra!

Az interjút *Gável András* készítette

A misztika kalandornője

Jeanne Marie Guyon
(1648-1717)

III/1. rés

Az 1668-as év közepe táján történt, hogy egy szigorú szemlélődő irányzat ferences szerzetese, Archange Enguerrand atya lelki tanácsot adott Guyon (ejtsd: Gijon) Johanna Máriának (1648-1717), akinek nehézségei voltak az imában: „Azért fordul elő a nehézség, mert kívül keresi azt, ami Önben van. Szokjon hozzá, hogy Istent a saját szívében keresse, meg fogja ott találni." Johanna Mária ekkor még a huszadik életévét sem töltötte be, és abban az évben már megszülte második gyermekét.

Önéletrajzában a következőképpen ír ennek a tanácsnak a hatásáról:

„Ezek a szavak nyílvesszőként hatoltak be a szívembe. Abban a pillanatban egy nagyon mély sebet éreztem, ami kedvességgel és szeretettel volt kitöltve. Ez egy nagyon kellemes és szeretetteljes seb volt, amiből én egész életemen át nem vágytam kigyógyulni. Olyan szavak hatoltak be a szívembe, amelyeket már sok éve kerestem, és annál erősebb volt a hatásuk, ahogy megláttam és felismertem, mit jelentettek, és amit még nem élveztem, mert még nem ismertem fel.

Ó, én Istenem és Uram, Te az én szívemben vagy, és semmi mást nem kérsz tőlem, csak azt, hogy egyszerűen a bensőmbe térjek, hogy a te jelenlétedet megtalálhassam. Ó, végtelen Jóság, oly közel voltál, én pedig össze-vissza bolyongtam, hogy téged keresselek, de nem találtalak meg! Életem csupa ínség és nyomorúság volt, pedig az én boldogságom bennem magamban volt. »Ó, te régi és új Szépség, miért olyan későn ismertelek fel? Ott kerestelek, ahol nem vagy, és ahol vagy, ott nem kerestelek.« Ez azért volt, mert az Írás szavait nem értettem, ahol azt mondod: »Isten országa (Királysága) nem itt vagy ott van, Isten országa (Királysága) bennetek van.« (Lk 17,21)

Egész éjjel nem aludtam, mert a te Szeretted, ó Istenem, olyan volt, mint egy emésztő tűz, amelyik a lelkemben olyan tüzet gyújtott, ami úgy tűnt, egy pillanat alatt mindent elemészt. Hirtelen annyira megváltoztam, hogy saját magamat már nem ismertem, és így voltam másokkal is." (La vie de Madame Guyon, Páris, 1983)

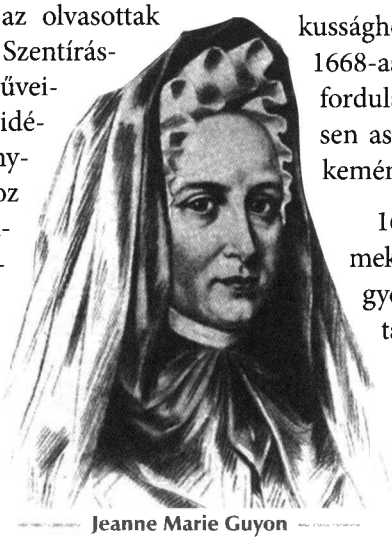
Ki volt hát Jeanne Marie Guyon (született Bouvier de la Motte), aki Szent Ágoston vallomására (10,27) támaszkodva, életének döntő fordulatáról számol be nekünk? A belső megtapasztalást, ami lelki atyja szavának hatására történt, 1668. július 22-ére, Szent Mária Magdolna ünnepére keltezi. Július 22-e későbbi életében majd ismét egy határpont lesz. Itt csak vázlatosan tudósítunk külső és belső életének kalandjairól, amelyekről ő maga a saját önéletrajzában átfogó módon tanúságot tett.

Édesanyja egy sokk miatt héthónapos terhesként hozta a világra 1648. április 13-án Montargisban (Párizstól délre). Alig volt életképes és sokáig betegeskedett. Édesanyja nem szerette igazán. De a később született Jacques öccsét elhalmozta szeretetével.

Ebből érthető, hogy már két és fél évesen kolostori nővérekre – az Orsolyitákra bízták neveltetését. Édesapja, Claude Bouvier de la Motte-Vergonville – édesanyjával ellentétben – nagyon szerette Máriát, és úgy gondolta, az orsolyitáknál jobb neveltetést kap, mint otthon. Betegségek és más körülmények éle-

tében gyakran okoztak változásokat. Négy évesen a bencés nővéreknél találjuk őt, hét évesen ismét az orsolyitáknál, tíz évesen a domonkosoknál, azután ismét az orsolyitáknál, ahol 1659. április 13-án volt elsőáldozó.

A sokféle, gyakran fájdalmas élmények közül – amelyekben nagy lelki (vallási) megrázkódtatások is voltak – a tartózkodási helyek és a nevelő személyek gyakori váltakozása mellett csak egyet említünk: Jeanne-Marie tíz éves volt, amikor megkapta a bárányhimlőt. Az ettől való megfertőződés félelme miatt a domonkosok három héten át egy elkülönítő szobában helyezték el, ahol a Biblián kívül semmi más „szórakozása" nem volt. A tízéves leány éjjel-nappal olvasta a Szentírást, és az olvasottak mély benyomást tettek rá. Később a Szentíráshoz írott misztikus kommentárjai műveinek fő részét képezték. A nagyszámú idézet, például a „Rövid és nagyon könnyű út" című művében, a Szentíráshoz való mély bizalmát tanúsítják. Általában emlékezetből idéz, miáltal a Biblia szövegét nem mindig szó szerint adja vissza.

Jeanne Marie Guyon

1661-ben egyik unokaöccse hatására, aki mint pap éppen missziós útra – távol-keletre – készülődik, lelki élete jelentősen elmélyül. A tizenhárom éves leány olvassa Szalézi Szent Ferenc „Filóteá"-ját és Chantal Szent Franciska önéletrajzát, aki ettől kezdve - tudatosan vagy nem – az ő nagy példaképe lett. Azonban Jeanne-Marie kívánságát, hogy a Szent Ferenc által alapított „Vizitációs" nővérek rendjébe belépjen, a szülők ellenezték. A Vizitációs nővérek kolostora Montargisban volt. A szülők mielőbb férjhez akarták adni lányukat.

Egy többhónapos párizsi tartózkodás alatt kapcsolatba kerül a „nagyvilági élettel". Hiszen ő egy tekintélyes nemesi családból származik. Regényekhez jut hozzá, amelyeket csak úgy fal. Tudatára ébred saját szépségének és annak a hatásnak, amit másokra gyakorol, anélkül hogy hiú lenne, illetve bűntudatot érezne.

Még tizenhat éves sincs, amikor az akkori idők szokásai szerint, anélkül hogy a szülők megkérdezték volna, egy huszonkét évvel idősebb, nagyon gazdag és jótékonykodó nemes úrhoz adták feleségül. Az eljegyzés megtörtént. Ez az úr azonban hamarosan betegeskedni kezd és ráadásul nagyon hirtelen haragú. Csak két nappal az esküvő előtt látja először leendő férjét (1664 februárjában).

A házasság rövidesen vértanúsággá válik. Azt remélte, szabaddá válik anyjától, ehelyett egy durva anyós várt rá. Egy alkalmazott minden módon zaklatja a tizenhat éves fiatalasszonyt. 1665 május 21-én megszüli első gyermekét, 1668-ban a másodikat, amint már említettük. 1667. júliusában meghal édesanyja. Ugyanabban az évben Bethune hercegnőben barátnőre talál, aki életének minden viszontagságában hű marad hozzá. A hercegnő a saját misztikussághoz való vonzalmával a már említett 1668-as évek fordulatára is felkészíti. (Ez a fordulat egyébként kezdettől fogva egy erősen aszkétikus élettel és részben szokatlan keménységgel volt egybekötve.)

1669-ben megszüli harmadik gyermekét, egy lányt. 1670-ben mindhárom gyermek himlőben megbetegszik és aztán ő maga is. Az idősebb fiú meghal. Jeanne-Marie Guyon meggyógyul, de arca örökre himlőhelyes marad.

1671-ben találkozik életében először **La Combe atyával** (1640-1715) a Barnabiták rendjéből, aki éppen Rómába utazik. Ebben az időben még nem sejthette, hogy milyen sorsszerű szerepet játszik ez a szerzetes a későbbi életében. Egy lelki vezetőt keresett, és végül megtalálta a bencések és a nemesi körök által nagyra becsült Jacques Bertot világi papot. Ő tanítványa volt az 1659-ben Cane-ban elhunyt laikus misztikus és lelki vezető Jean de Bernieres-Louvignynek, aki még papokat és szerzeteseket is a misztikus útra vezetett. Megismerkedett Jeanne-Marie de Berniere-Louvignyinak a tiszta szeretetről és Isten akaratának való önátadásról szóló tanításával. Berniere-Louvigny egyike (a számos és akárcsak Jeanne-Marie Guyon, ugyanúgy elfeledett személyisége) a francia misztika „aranykorának", amire többek között ez az írás emlékezni szeretne.

Junclausen

Folytatjuk.

„Nekem olybá tűnik, mintha egy kismadár lennék, akit az Úr egy ketrecbe zárt, és így most már nincs más tennivalóm, mint hogy daloljak." (Jeanne Marie Guyon)

Újévi töprengések

Mit hoz számomra az Új év? Szinte minden ember erre gondol most az új év első napjaiban, mi fog velem történni ebben az esztendőben? **Mit hozhat az új év?**

Van, akinek házasságot – van, akinek válást…
Van, akinek gyógyulást – van, akinek betegséget…
Van, akinek sikeres előrehaladást – van, akinek elbukást, munkanélküliséget…
Van, akinek gazdagságot – van, akinek szegénységet…
Van, akinek szabadulást – van, akinek börtönt…
Van, akinek életet – van, akinek halált…

A hívő ember kilép ezeknek a lehetőségeknek a bénító szorításából és ki meri mondani: ez az év az Istennel való mélyebb barátságot hozza el nekem. Mert hiszem, hogy gyógyulásban és betegségben, sikerben vagy sikertelenségben, életben vagy halálban – mindenben Isten jön felém. Aki ebben a szemléletben él, annak a szívébe mély békesség és öröm költözik. Le tudja győzni a jövőtől való félelmet!

1. Az istenfiúság ajándéka

Az apostol azt írja, Isten azért küldte el a Fiát, hogy mi Isten fiai lehessünk. – Az istenfiúság új emberséget jelent, az új emberség kegyelem és állandó megvalósításra vár. Ahogy a házasság is egy ünnepélyes igennel kezdődik és egy életen át tartó küzdelmes megvalósítással folytatódik. Ugyanígy igent mondunk Jézusnak és egy életen át küzdünk önzésünkkel, hogy az igen valóság legyen. Az újért való küzdelem olyan mély az emberben, hogy az idő kezdetétől az idő végezetéig fog tartani. Az újért való küzdelem ott volt az első sejt első mozdulatában, és hány sikertelen próbálkozást kellett legyőznie, amíg az ember érett lett és uralkodni kezdett a világon.

Ne félj kimondani, hogy **„ebben az évben új életet kezdek!”** Mert az újrakezdés emberségünk misztériumát hozza felszínre. Embernek lenni annyit jelent, mint kézbe venni a sorsunkat, és ami rossz volt benne, azt jóvá tenni. Ne hallgass az ördög kísértő szavára, amely azt mondja, úgysem fog sikerülni. Próbáld meg minden sikertelenség ellenére, mert csak így érdemes embernek lenni. Harcolva az újért, a szebbért, jobbért. Aki nem akar küzdeni, az nem tud remélni. Aki nem tud remélni, annak meghal a lelke. A remény az élet feltétele. Az új esztendő első napján kérni kell a reményt, az újrakezdés, a nekilendülés reményét.

2. A Szentlélek teremti az új életet

Az apostol az írja, Isten lelke bennünk bizonyságot tesz arról, hogy Istenhez tartozunk, az Ő fiai vagyunk. Ez ráviláglt a megváltás titkára. Jézus Krisztus nem filozófiát hozott az emberiségnek, hanem életet. Nem gazdasági reformokat adott, hanem azt mondta: szeressétek egymást. Nem alapított egészségügyi központokat, hanem azt mondta: gyógyítsátok meg a betegeket.

Jézus új embert állított bele a világba, aki újjászületett vízből és Szentlélekből. Ezt az új embert beleállította a kunyhókba és palotákba, és azt mondta: alakítsátok át ezt a világot belülről.

A modern világ bármilyen szép eredményeket is ért el, nem tudja létrehozni a jóságot. A jobb világot csak jobb emberrel lehet megteremteni, aki teljes szívvel befogadja Krisztust – abból Lélek árad és a lélekáradás új világosságot, mélyebb szeretetet, belső fejlődést fog eredményezni.

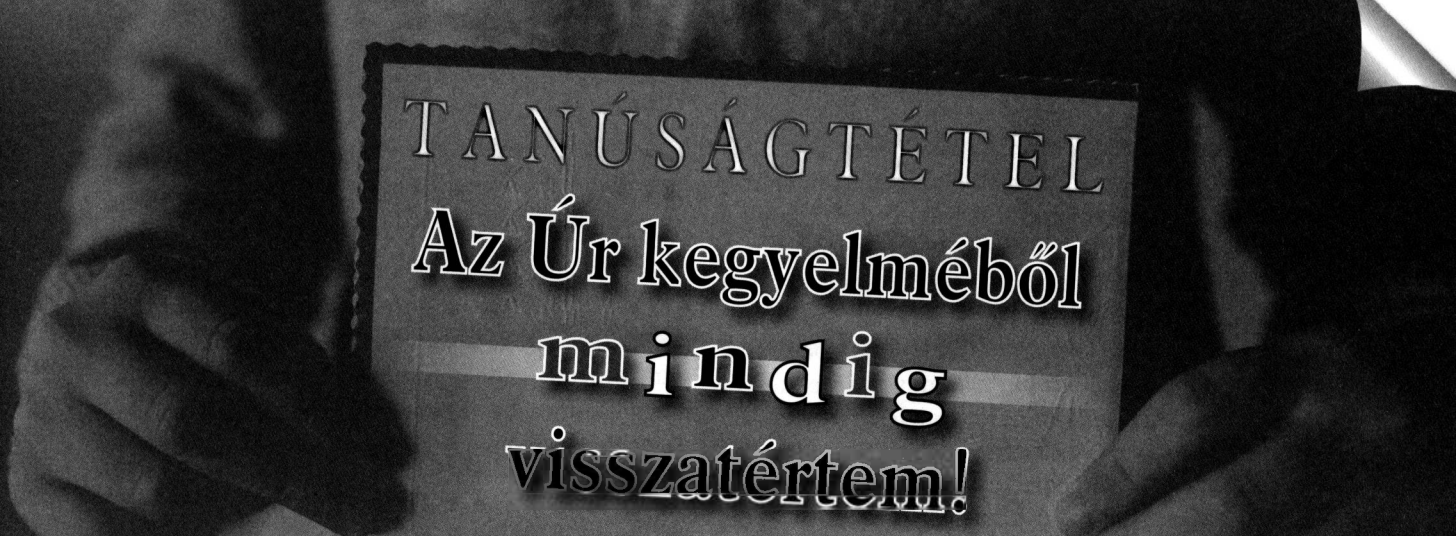
Ne felejtsük, hogy a világban sötétség uralkodik. Nem azért, mert az lenne a természete, hanem azért, mert akiket világítani küldött Isten, azok nem akarnak világítani.

Ha a gyűlölet elborítja a földet, az nem azért van, mert az emberiség nem tud mást, mint gyűlölni, hanem azért, mert **akikben szeretet van, azok nem akarnak elégni a szeretetben** – elfojtják a Lélek ajándékát. Ha évente a családok százezrei felbomlanak, ez nem azért van, mert nem jó családban élni, hanem azért, mert akik családban élnek, nem élik meg a családi összetartozást, az örömöt és a szeretet mélységét. **Új világot csak új ember által tudunk teremteni!** Világosságnak küldött téged Jézus, és kovásznak.

Az új esztendő akkor lesz sikeres számunkra, ha Isten Lelke fog vezetni bennünket és világítani fogunk ott, ahol élünk.

Halász Piusz

Photo by Joanna Kosinska on Unsplash

TANÚSÁGTÉTEL

Az Úr kegyelméből mindig visszatértem!

TURÁN ILDIKÓ vagyok, tanítónő, gyógypedagógus a végzettségem. 28 éves voltam, amikor egyedül maradtam a kislányommal. A férjem meghalt. Teljesen megváltozott az életem, minden átértékelődött vagy háttérbe szorult, ami addig fontos volt. Egy egészen új életet tapasztaltam meg, amely tele volt az Úr vigasztalásával és erejével.

Nagyon sok segítséget kaptam az Úrtól ahhoz, hogy lábra tudtam állni és a gyerekemet fel tudtam nevelni. Nagyon érdekesen vezetett, mert bár tanítónő voltam, de mivel a férjem kisiparos volt, özvegyi jogon az ő tevékenységét kellett folytatnom. Emiatt a tanításból kikerültem, de az Úr olyan gyönyörűen rendezte az életemet, hogy pont akkor indult egy hitoktató tanfolyam. Miután elvégeztem, az atya felajánlotta, hogy menjek a siketekhez hittant tanítani. Mondtam, Uram erre én képtelen lennék! Mégis elvállaltam, és ott tapasztaltam meg az Úr erejét, mivel ki tudtam bontakozni a siketek segítségével. Az arcomról mindent leolvastak. Segítségükkel meg tudtam nyílni felé jük, csodálatos életet tapasztaltam meg velük.

Később, mivel apósom már egyre idősebb lett, nem tudtunk tovább együtt dolgozni a vállalkozásban, ezért rábeszélt, hogy térjek vissza a tanításhoz. Így kerültem az egyik gyermekotthon iskolájába, ahol most már lassan 26 éve tanítok. Tulajdonképpen nem hittem az első napokban, hogy én itt megállom a helyem, mint ahogy a siketeknél sem hittem ezt eleinte. Az Úr azért csodálatosan vezetett, mert bíztam az Ő erejében. Az első napjaim úgy teltek, hogy csak azt vártam, ki tudjak jönni az órákról. Sok a túlkoros gyerek, aki sehová sem kell, akiket magatartási gondok, bajok miatt minden iskolából eltanácsoltak. Bűncselekményes gyerekek, sokszor a prostitúció áldozatai is. Kiszolgáltatottak és áldozatok, viszont ezekre a terheltségekre sokszor az a válaszuk, hogy sértővé, támadóvá válnak, gyűlölik az embereket, elegük van mindenből, mindenkit hibáztatnak, lázadnak. Ezért nagyon nehéz megőrizni őket az iskolarendszerben.

– Ez a szolgálat, amit végzel, nem lehet túl sok pedagógusnak az álma.

Igen, ez állandó készenlétet igényel, és itt kőkemény ellentétek, összeütközések és helyzetek adódnak abból, amit az előbb vázoltam.Előttem állt a nehézség: hogyan fogom tudni én ezt kezelni? Erre nem tanít meg az iskola. A gyerekek eleinte csak azt nézték, hogyan tudjuk kinyírni ezt a tanárt. Mert ugye azzal indult, hogy meddig mehetek el, tud-e még most is szeretni, tud-e még most is elfogadni engem, vagy elmenekül, vagy utálni fog. Olyan helyzetekbe kerültem néha, hogy „hú, nagyon elegem van, és nem bírom, és otthagyom", de valahogy tényleg az Úr kegyelméből – csakis a hit által – mindig és mindig visszatértem, újrakezdtem.

Nagyon-nagyon sokat jelentett annak a megtapasztalása, hogy engem is enged az Úr újrakezdeni, hogy újból fel tudjak állni. A szenvedésben, amibe majdnem belehaltam, amikor a férjem meghalt, az Úr új távlatot adott, új célt mutatott. Amikor behúzom a székemet a gyerekek közé, és csak az én életemről beszélek, ők tátott szájjal hallgatják: ha ő is ezen meg ezen ment át, hát akkor nekem is van reményem. Akkor elhiszik, hogy igenis van tovább!

Nagyon fontos, hogy az ember hiteles legyen, hogy hitelessé tudjon válni előttük. Ez művileg nem lehetséges, az Úr tesz hitelessé.

– Többször említetted az Úr kegyelmét. Hogyan kezdődött Istennel a kapcsolatod, és mi mindenen át jutottál el odáig, hogy a bizalom, úgy tűnik, töretlen mellette?

– Igen. 1987-ben halt meg a férjem. Én akkor olyan templomba járó voltam, hogy csak akkor szaladtam be a templomba, amikor kérni akartam valamit az Úrtól, akkor is csak szigorúan öt percre. Talán még olyan élményeim vannak, hogy a nagymamámat láttam imádkozni, meg hogy elvitt az evangélikus templomba. A szüleim azért a kőkemény szocializmusban éltek, és a hit terén nem tudtak nekem sokat adni, az ő félelmeik miatt sem.

Amikor a férjem meghalt, küzdöttem a gondolattal, hogyan lehet így tovább élni, hogy ő meghalt, mert nagyon szerettem a férjemet. Tudtam, hogy a kislányom miatt élnem kell, hogy nem adhatom fel. A kislányom volt a megtartó erő. Tudtam, hogy őt fel kell nevelnem, de az életigenlésem, az életkedvem mind elmúlt. Kerestem a hibákat a férjemben, csak hogy el tudjam felejteni őt. Villámgyorsan el kell őt felejtenem, gondoltam, mert hogyan lehet úgy tovább élni, hogy én egy meghalt embert szeretek. Akkor egy érdekes dolog történt. Találkoztam egy barátnőmmel, aki már hallott Istenről, és akivel fél éjszakán át Istenről beszélgettünk. Annyira elteltem örömmel, hogy Jézus él! Szinte ugrálva mentem haza, hogy hát akkor én a halála után is szerethetem a férjemet, mert a szeretet örök! Olyan békével mentem el a temetésére, hogy nyugtató sem kellett. Több hasonló sorsra jutott nőről tudom, hogy idegösszeroppanást kaptak. Engem így tartott meg az Úr. Ezután elmentem egy lelkigyakorlatra, ahol több ismeret szava is elhangzott. (Ez azt jelenti: valakinek az imádkozók közül támad egy gondolata, amit hangosan megoszt, és ami nagy valószínűséggel valakinek szól.) Az ismeret szava sokszor furcsa, mert amikor úgy igazán a szívedhez szól, akkor tudod, hogy az Úrtól jön. Erre mondta egyszer egy közösségvezető, hogy ha én mondom neked, hogy szeret az Úr, akkor ez nem igazán érint meg téged, de ha az Úr mondja neked, hogy szeret, akkor ezt nem tudod könnyek nélkül megállni. Valami ilyesmi az ismeret szava. Ott hangzott el, hogy az Úr most egy nőtestvérünknek gyógyítja a szívét, amelyen nagyon mély seb esett, és visszaadja az álmait. Nekem ez annyira személyes volt! Mert amikor gyerek voltam, nem mindig éltünk jó körülmények között, és akkor mindig úgy aludtam el, hogy valami szépre gondoltam. Szépet akartam álmodni. Ezt csak az Úr tudta és én! Úgy elkezdtem sírni, hogy nem tudtam abbahagyni. Ekkor tettem az első tanúságomat, mert egyszerűen nem tudtam nem kimenni és nem elmondani, ami velem történt. Innen indult a megtérésem.

Nem volt ez mindig szuper, felfelé menő dolog, mert nagyon sokszor visszaestem, nagyon sokszor feladtam a küzdelmet. Milyen érdekes, hogy ilyenkor is a tanítványaim tartottak meg! Be kellett mennem reggel, tanítanom kellett, ott kellett lennem, helyt kellett állnom. Szembesülnöm kellett a bajaikkal, kéréseikkel. Meg kellett oldanom a gondjaikat, mert soha nem tudok egy gyermek problémái mellett elmenni. Ők nem közömbösek, vagy lázadnak, vagy szeretnek. Örömet és ajándékot kapok tőlük, amint látom, hogy megnyílik a szívük, hogy ott vannak azok az érzések, azok a rezdülések, azok a nyitogatások az Úr szeretetére, hogy ott van az Úr kegyelme. Hát ez engem olyan hatalmas örömmel és gazdagsággal tölt el, hogy semmiért nem adnám!

– Miközben mások gondjainak megoldásával foglalkozol, megfeledkezel a sajátjaidról, amik sokszor közben valahogy meg is oldódnak.

– Igen, de ha nem is oldódnak meg, én akkor is boldog vagyok. Azért sokszor ágáltam, hogy „Uram, lehetne teljesebb is az életem, a magánéletem." Van egy lányom, nagyon sok örömöt jelent nekem, felneveltem, végigküzdöttük együtt az életünket. Megtapasztaltam, hogy az Úr valóban az özvegyek és az árvák segítője.

– Többen úgy vannak, elfogadják, hogy Isten van, de odáig, hogy meg is hallgat, akivel bizalmasan beszélgetni lehet, akivel meg lehet beszélni az életünk problémáit, aki segít, aki úgy viselkedik, mint egy jó apa, idáig már nagyon kevesen jutnak el. Te hogyan jutottál el odáig, hogy beszélgetsz Istennel?

– Azzal kezdem, hogy elmentem Katona István atyához gyónni. Ő azt mondta: „Ildi, legalább öt percig kell olvasnod a Szentírást minden nap." Kitettem az órát, és pontosan öt percig olvastam, és amint letelt az öt perc, de jó! De az Úr látta azokat az öt perceket, látta, hogy igyekszem feléje nyitni, pedig nekem nem jelentett semmit az az öt perc.

Nagyon sokat adott, hogy elvégeztem a Szentlélek-szemináriumot István atyánál! A Szentlélek szeminárium mutatta meg nekem, hogy az Úr mit művelt velem, micsoda csodálatos dolgokat tett velem. „Neked romokban kellene heverned a férjed halála miatt, te pedig egyre inkább épülsz, és egyre jobban kiteljesedsz." Ezért hálát kellett adnom, és valahogy ez a hála indította el a szívemben, hogy Őt meg kell szólítanom. A hála által egyre közelebb kerültem Hozzá. Így lett személyes viszonyom Istennel. Mint említettem, közben hullámvölgyeim is voltak, el is távolodtam Istentől, amikor nem mertem megszólítani. Megtapasztaltam, hogy igazából akkor kell megszólítani Istent, amikor távol kerülök tőle. Nagyon érdekes, és megint visszatérve a gyerekekre, akikkel foglalkozom, hogy amikor közéjük húzom a széket, és azt mondom nekik, „gyerekek, itt van velünk Isten, munkálkodik a lelkünkben, és menynyi mindent akar cselekedni", akkor sokszor a gyerekekkel együtt szólítjuk meg Istent. Csodálatos, hogy mi akkor ott együtt tapasztaljuk meg Isten jelenlétét azáltal, hogy ott van velünk a Szentlélek. Mindig azt mondom nekik, „gyerekek, csak nem képzelitek, hogy Isten, az Atyátok elhagy titeket? Ő nagyon szeret titeket a sorsotok miatt, és meg fog ajándékozni titeket, csak nyissátok meg neki a szíveteket, és ne lázadjatok." Ilyenkor észre sem vesszük, hogy az Istenhez beszélünk. Mi megtapasztaljuk valóban, hogy Isten ott van, nem bírjuk ki, hogy ne beszéljünk Vele!

– *És ők ennek hangot is adnak, meg is fogalmazzák?*

– Nem szavakkal fogalmazzák meg, hanem a rácsodálkozásukkal, meg egy-két elejtett szóval: „Ildi néni, én ezt szeretném, én azt szeretném, nekem, ha gyerekem lesz, nem dobom el!" „Ildi néni, én ezt most végig szeretném csinálni, én vissza szeretnék kerülni a szüleimhez" – ezek a válaszaik. Már másra is gondolnak, nem csak saját magukra…

– *Igen így van, és ez óriási! Szívük, amit ha kibontasz, már mássá akar válni, ezért van szükség ott hitre, szeretetre, hogy reményt tudj nekik adni.*

– Ezek a gyerekek különösen érzékenyek mindarra, ami velük történik, és nagyon sok mindent, a jó szándékot is bántásként élik meg. Ők aztán nagyon figyelnek arra, hogy te mennyire vagy hiteles, amikor Istenről beszélsz, hogy Ő milyen jó, milyen irgalmas és szerető.

– *Te tudod gyakorolni ezt? Ha igen, ez megadja a hitelességedet.*

– Igen, azt hiszem, tudom az **irgalmasságot** gyakorolni, amiről folyton mondom, hogy ez **Isten szíve**. Én ezt is az Úrnak köszönöm. Szeretem őket. Soha nem keveredem úgy konfliktusba velük, hogy előtte nincs ott a törődésem, nincs ott az odafigyelésem. Különben nem is fogadják el tőlem, itt nincs tanári tekintély, ezért dobták ki őket az összes iskolából, mert a tanárokat semmibe vették. Itt csak a hitelességeddel tudod elérni, hogy figyeljenek rád. Nagyon sokszor fáradt vagyok, nagyon sokszor nem úgy reagálok, ahogyan kellene, ilyenkor azt hiszem, ez úgy működik, hogy azt a bizonyos széket a gyerekek közé húzom, és azt mondom nekik: belátom tévedtem, elszúrtam. Én is nagyon sokszor hibázom. De kezdem újra, van rá lehetőség. Óriási dolog, hogy Istennél van bűnbocsánat, van irgalom, van újrakezdés. Nem úgy működik, hogy nyugodtan bármikor elbukhatom. Igyekszem, változni akarok! Valami ilyesmiből fakad a hitelességem, ha lehet ezt így mondani nagyképűség nélkül. Merem magamat adni, merem a hibáimat, a botlásaimat odatenni, hogy emberből vagyok, hogy nehézségeim vannak, hogy nekem is vannak gyötrelmeim, viszont azt is odateszem mindig, hogy az Úr hogyan tud ebből kiemelni, mert ezt megtapasztaltam. Ez az, ami szól hozzájuk. Nagyon szeretjük egymást. Sokszor elmegyek mellettük és egyszerűen nem bírom ki, megöleljük egymást. Megölelhetem őket, akik pedig már az érintéstől is rosszul voltak, hogy ne nyúljon hozzám, hagyjon békén. Nagyon sok bántalmazott gyerek is van közöttük. De ott az ölelésünk, és ott a szeretetünk, ami engem is gyógyít, én is gyógyulok. Valamelyik gyerek azt mondta: „Ildi néni, maga fiatalabb lett, mint tavaly volt!" „Azért, mert köztetek vagyok", hát ez ilyen egyszerű!

> „Ha *valóban* el akarsz jutni **Isten szívéhez**, lépj az ***irgalmasság*** *útjára*, és hagyd, hogy az **irgalmasság vezessen!**"
> *(Ferenc pápa)*

– *Isten mederbe terelt téged, és most te folytatod az Ő munkáját a gyerekek között.*

– Ez az, mederbe terelt. Ez a leghelyesebb kifejezés.

– *Nyilván nem ismerheted a legtöbb gyermek sorsát, nem tudhatod, mi lesz velük azután, hogy elkerülnek tőletek. Bizonyára vannak néhányan, akik akár messze is kerültek, de időnként visszajönnek akár az iskolába, vagy éppen személyesen veled találkozni.*

– Igen, nagyon sokan megkeresnek, szívesen jönnek vissza és örömmel osztják meg sikereiket. Egy történet. Egy cigány családot, egy roma párt a pártfogásomba fogadtam. Többet is, de most őket hozom fel példának. A fiú családot alapított, tizenhat, tizenhét éves volt a lány, amikor megszületett a gyermeke. Már alakult volna az életük, de a fiú az ügyei miatt akkor börtönbe került. Azt mondta: „Ildi néni, megérdemeltem, le kell töltenem a büntetésemet." Az utolsó napon elvittem egy szentségimádásra, ahol egymás nyakában sírtunk, úgy megérintett minket Isten. El kellett mennie a börtönbe, ami ugye nem éppen egy sikertörténet. Közben az élettársa elkallódott a két gyerekkel. A gyerekeket majdnem elvették tőlük. Amikor ez a fiú kijött a börtönből, a hitével küzdött a családjáért. Mindig azt mondta, hogy Szűz Máriát őt nagyon szereti. Ahogy végig küzdött, ahogy megmentette a családját! Most Angliában élnek és dolgoznak. Nahát, ezek a sikertörténetek! Nagyon fontos ezeknél a gyerekeknél, hogy az Istent úgy éljék meg, hogy nagyon rugalmas, nagyon mai, nagyon modern, lendületes. Egyszer az egyik bevásárlóközpontban voltam, amikor egyszer csak ordít egy gyerek, hogy „Ildi néni, nem lettem ám csöves!" Ott dolgozott egy GSM pultnál. Meghívott kávézni, büszke volt arra, hogy meg tud hívni egy kávéra. Nem győzött etetni, hogy még egy süteményt is egyek, mert ő most engem meghívott. Ezek az igazi visszajelzések! Szoktam utánuk üzengetni másokon keresztül, hogy „Ildi néni szeme ott van, figyelek rád!" És akkor megjelenik, hogy „igen, Ildi néni most egy picit megtorpantam, de újból fogom kezdeni."

– *Ezek csodálatos visszajelzések. Úgy látom, boldog vagy…*

– Nagyon! Főleg, amikor róluk beszélek.

– *Mi az, amit még elmondanál?*

– Azt, hogyha egy problémás gyerekkel találkozunk, legyen az egy konfliktus a buszon, köztereken vagy bárhol, akkor ne az ítélet legyen az első bennünk, hanem próbáljunk meg arra gondolni, hogy ő miért ilyen. Nagyon nehéz így tenni, tudom. Nekem is hosszú volt az út. Ha látszik, hogy csak figyelemfelhívó a viselkedése, akkor, hogyha nem sértően, támadóan, nem ítélkezve válaszolunk neki, hanem jelezvén, hogy én azért kíváncsi vagyok rád, téged azért emberszámba veszlek, csak tudom, hogy most valami problémád van, akkor észrevétlenül megváltozik a viselkedése. Akkor meglepődik, hogy őt el lehet fogadni, emberszámba lehet venni, meg lehet szólítani, valaki kíváncsi rá. Ennyin múlik!

Olyan érdekes, hogy amikor róluk beszélek, akkor mintha az egész életemet beleadnám. Most is úgy érzem, hogy szinte az életemet tettem le ide az asztalra. Van az a mondás, ha megtalálod azt a tevékenységet, amelyet örömmel végzel, onnantól kezdve már nem kell dolgoznod. Igen nagy öröm ez nekem! Nekem nincs munkám, csak szolgálatom van.

„Uram, Te a szenvedők, a nehézségekkel küszködők Ura vagy! Az én életemben megmutattad, hogyan tudsz ebből lendületet, jót létrehozni, hogyan tudsz ebből másoknak adni. Uram, megköszönöm neked, hogy úgy vezetted végig az életemet, hogy tulajdonképpen észre sem vettem, mert szinte beléd feledkeztem. Most, hogy így beszéltem Rólad, én is rácsodálkoztam erre a történetre, hogy mit hoztál ki belőlem, mennyi mindennel töltötted meg a szívemet. Köszönöm Neked, nagyon hálás vagyok, Uram!"

Turán Ildikóval Kerek József beszélgetett
(Elhangzott a Mária-rádióban 2019-ben.)

TARTALOMJEGYZÉK

Katona István: Új esztendőben új szívekkel... 3
Seres Béla SVD: A napkeleti bölcsek 4
Havas Boldogasszony története 6
William MacDonald: Ima Újévkor 7
Ez vezetett az abortuszokat végző orvos megtéréséhez .. 8
Imádság a Királyok Királyához 9
Pat Barrett: Isten már megkezdett valamit Magyarországon! 10
Junclausen: A misztika kalandornője: Jeanne Marie Guyon (III/1. rész) 12
Halász Piusz: Újévi töprengések 14
Turán Ildikó: Az Úr kegyelméből mindig visszatértem! (Tanúságtétel) 15

Marana Tha arám kifejezés, annyit jelent: „Jöjj el, Uram!" Az első keresztények gyakran használták. Szentírásban található: Jel 22,20.

Szerkesztői üzenetek

- A **MARANA THA SOROZAT** legújabb kiadványai:
  - **Neil Velez: Sebei által** c. könyve (1500 Ft) csodás gyógyulásokról szól. A szerző megkapta a gyógyítás karizmáját, járja a világot és gyógyítja a betegeket.
  - **Vassula Rydén: A Mennyország létezik, de van Pokol is** c. könyve (2000 Ft) a szerző megtéréséről, a neki adott karizmákról, gyógyulásokról szól és közvetíti Jézus üzenetét a bűnbánatról és a végső időkről.
  - **Barta György – Kunszabó Anna – Tárkányi Ákos: Senki gyermekei** c. könyvéből (1200 Ft) megismerhetjük huszonhat hajléktalan embertársunk tragikus sorsát, élettörténetét. Mi is segítsünk rászoruló testvéreinknek és imádkozzunk, hogy jobb legyen a világ! A könyvek kaphatók az Emmausz Irodában és a katolikus könyvesboltokban.

- Köszönjük az előfizetéseket és adományokat! Akik még nem rendezték előfizetésüket, kérjük, ne feledkezzenek meg róla!
- 2020. február 3-án, hétfőn **Élet a Lélekben szeminárium III.**, február 5-én, szerdán **Gyógyító szeminárium** indul az Emmausz Házban (1146 Bp., Thököly út 120.). Jelentkezni telefonon (06-1/222-5306, H-Cs: 10-16), illetve személyesen lehet.

A borítón az 1908 és 1910 között épült **zebegényi Havas Boldogasszony-templom**, a magyar népies építészet első és egyetlen szecessziós stílusban épült katolikus temploma látható, melyet **Kós Károly** és **Jánszky Béla** tervezett. A templombelsőt bemutató fényképeket **Veress Sándor** készítette, kinek szíves engedélyét ezúton is köszönjük! Veress Sándor interaktív 360 fokos gömbpanorámái itt láthatók: www.360x180fok.blogspot.com

MARANA THA A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja

Megjelenik kéthavonta
Felelős kiadó, főszerkesztő: Katona István
Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség Marana Tha 2000 Alapítványa
ISSN 0865-2805 B/EL/28/1992
Műszaki szerkesztő: Fehérváry Ágnes
Készült: MondAt Nyomdaipari és Szolgáltató Kft.
Ügyvezető igazgató: Nagy László

Szerkesztőség címe:
1146 Budapest, Thököly út 120. **Tel/fax:** 222-5306
E-mail cím: katona.istvan40@gmail.com
Mobil: 06/20 438 6160; 06/20 823 1771
Honlapjaink:
MARANA THA – www.maranatha.hu
EMMAUSZ KÖZÖSSÉG – www.emmausz.hu
Könyvrendelés: fiererzs@gmail.com

Igen, azt hiszem, tudom az **irgalmasságot gyakorolni**, amiről folyton mondom, hogy **ez Isten szíve**. Én ezt is az Úrnak köszönöm. (...) Óriási dolog, hogy **Istennél van bűnbocsánat, van irgalom, van újrakezdés.** (...)

Nagyon szeretjük egymást. Sokszor elmegyek mellettük és egyszerűen nem bírom ki, megöleljük egymást. Megölelhetem őket, akik pedig már az érintéstől is rosszul voltak... Nagyon sok bántalmazott gyerek van közöttük. **De ott az ölelésünk, és ott a szeretetünk, ami engem is gyógyít, én is gyógyulok.**

Valamelyik gyerek azt mondta:

– „Ildi néni, maga fiatalabb lett, mint tavaly volt!"

– **„Azért, mert köztetek vagyok", hát ez ilyen egyszerű!**

(Részletek Turán Ildikó gyógypedagógus tanítónő tanúságtételéből, amely az újság 15. oldalától olvasható.)

Ára: 250 Ft

Címlap- és hátlapkép: © Veress Sá